

Таблиця 1

Особливості аналітичної оцінки управлінських рішень

Етап технології управлінського рішення	Зміст етапу	Основні вимоги та правила аналітичної підтримки управлінського рішення
Перший (вступний)	Виявлення управлінського завдання, визначення його характеристик, побудова моделі проблемної ситуації.	Інтеграція технології управлінського рішення з автоматизованою системою управління виробництвом. Відповідність нововведень стратегічним і тактичним цілям підприємства.
Другий (основний)	Розробка та обґрунтування альтернативних варіантів вирішення виявленої управлінської проблеми, вибір оптимального з них.	Аналіз і оцінка інформації для управлінського рішення. Врахування невизначеності та оцінка ризиків. Врахування вимог споживачів. Врахування протиріч та їх усунення.
Третій (завершальний)	Організація впровадження та виконання прийнятого управлінського рішення.	Оцінка фактичної ефективності управлінського рішення після його впровадження. Безперервність аналітичної підтримки управлінського рішення.

Література

1. Василенко В.А. Теорія і практика розробки управлінських рішень. [текст] : навч. посіб. / В.А. Василенко. – К. : ЦУЛ, 2003.- 420с.
2. Глущенко Я.І. Оцінка якості контрольно – аналітичної інформації для прийняття управлінських рішень підприємствами торгівлі. // Я.І. Глущенко // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2014. - №4 (28). – С. 68-70.
3. Економіка та управління в промисловості. Матеріали Всеукраїнської НПК. Том 2. – Дніпропетровськ, 2005. – 261с.
4. Мних Є.В. Економічний аналіз. [текст] : підручник / Є.В. Мних. – К. : Знання, 2011. – 630с.
5. Фатхутдинов Р.А. Разработка управленческого решения / Р.А.Фатхутдинов. – М. : Интел – Синтез, 1998.- 272с.
6. Шпанковська Н.Г. Аналіз господарської діяльності: теорія, методика, розбір конкретних ситуацій. [текст]: навч. посіб. / Н.Г. Шпанковська, Г.О. Король, К.Ф. Ковальчук [та ін.]; за ред. К.Ф. Ковальчука – К. : «Центр учбової літератури», 2012. – 328с.

УДК: 339.9

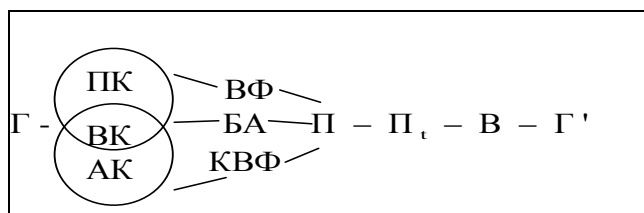
М. В.ІГНАТИШИН
Мукачівський державний університет**ВЕНЧУРНИЙ КАПІТАЛ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНЕ ДЖЕРЕЛО ФІНАНСУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РИЗИКОВИХ ПРОЕКТІВ**

Інтеграційний курс до Європейського Союзу який для себе обрала Україна потребує формування сучасної високорозвиненої економіки заснованої на новітніх досягненнях у сфері науки, техніки, економіки та інших галузей. Реалізація цієї мети потребує залучення значних інвестиційних ресурсів та пошук джерел інвестування. Таким джерелом інвестування може стати венчурний капітал, який за певних умов може

стати ефективним джерелом фінансового забезпечення наукових розробок та перетворення їх на конкурентоспроможний продукт.

Батьківщиною зародження сучасного венчурного капіталу вважають США, штат Каліфорнія, а батьком — американського винахідника — новатора та фінансиста Артура Рока, який вперше у 1957 р. використав венчурний капітал у інвестуванні інноваційних ризикових проектів [1].

Венчурний капітал є продуктом еволюції фінансового капіталу. Венчурний капітал об'єднує з фінансовим капіталом загальна формула руху $\Gamma - \Gamma'$, а також загальні джерела їх утворення — позичковий та акціонерний капітал. Аналіз наявної наукової літератури виявив, що венчурний капітал розглядається не лише як фінансовий інструмент, але також як засіб створення доданої вартості. Розглядаючи функціонування венчурного капіталу в ринковій економіці, важливо окреслити особливості його кругообігу, адже, визначаючи кругообіг, можна краще зрозуміти його економічну природу (рис. 1):

де Γ – грошовий капітал; ПК – позичковий капітал; ВК – венчурний капітал; АК – акціонерний капітал; ВФ – венчурні фонди; БА – бізнес-ангели; КВФ – корпоративні венчурні фонди; П – підприємство; P_t – підприємство, через період часу t ; В – вихід із інвестицій; Γ' – дохід на венчурний капітал.

Рис.1 - Схема кругообігу венчурного капіталу в ринковій економіці)[2]

Конкретною формою прояву венчурного капіталу є венчурне фінансування. Венчурний капітал реалізується в русі через усі сфери суспільного виробництва, що забезпечує створення вартості і додаткової вартості, які втілюються в інтелектуальному продукті, з перетворенням вартості в засновницький дохід або прибуток.

Досвід розвинутих країн, що використовували венчурну індустрію для створення конкурентоспроможної економіки, переконливо свідчить про значне зростання у них виробництва конкурентоспроможної продукції, прискорене використання новітніх технологій в усіх галузях промисловості, зростання зайнятості населення тощо.

Крім цього, успішна діяльність венчурного капіталу позитивно впливала на такі фактори економічного середовища, як:

- переорієнтація індустріального шляху розвитку економіки на інноваційний;
- стимулювання крупних виробничих структур до впровадження і використання новітніх технологій;
- активний розвиток фондового ринку;

➤ призупинення витоку висококваліфікованих спеціалістів і талановитих учених за кордон та ін.

Тому в умовах глобальних інноваційних перетворень у світовій економіці представники української сучасної соціально-економічної системи повинні розуміти, що без своєчасного фінансування інноваційної діяльності підприємств, організацій та установ України ми не зможемо йти інноваційним шляхом, яким прямують провідні країни світу.

З метою інноваційної активності та вдосконалення організаційної структури венчурного підприємництва державна політика України повинна сприяти розвитку венчурного бізнесу та проводитись комплексно на всіх рівнях.

На державному рівні (перший рівень) повинна бути розроблена концепція участі венчурного підприємництва в реалізації науково-технічної програми країни, в якій визначається його участь в реалізації цих програм, форми і механізми взаємодії з державними і приватними структурами, джерела фінансування тощо.

На регіональному рівні (другий рівень) повинні формуватися, виходячи з розробленої концепції, регіональні центри підтримки розвитку і функціонування венчурного бізнесу. Основою для них можуть бути регіональні відділення Української державної інвестиційної фінансово-кредитної установи, що дозволить з мінімальними державними витратами забезпечити вибір пріоритетних напрямів розвитку венчурного підприємництва в кожному регіоні[3].

Література

1. Денисенко Д.П. Управлінські форми підтримки розвитку економіки (досвід США) / Д.П.Денисенко // Проблеми науки – 2003. – № 12. – С. 47-53.

2. Матей В. В. Значення венчурного капіталу для інноваційного розвитку України / В. В. Матей // Актуальні проблеми міжнародних відносин: Збірник наукових праць. – Вип. 72: У 2 ч. – К. : Інститут міжнародних відносин КНУ імені Тараса Шевченка, 2008. – Ч. 2. – С. 112–118.

3. Лапко О.О. Венчурний капітал як джерело фінансування інноваційного розвитку економіки / О.О.Лапко // Економіка і прогнозування, 2007. - №3. – С.25-29.

УДК: 331.108:336.71

А.І.КАМПОВ

Мукачівський державний університет

ПРОБЛЕМИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПЕРСОНАЛУ БАНКУ

Персонал, є основною складовою діяльності будь-якої організації. Освіченість персоналу це швидкий розвиток підприємства. Саме конкурентоспроможність персоналу впливає на загальну конкурентоспроможність організації. Такі ж принципи діють і у